

enlighet med vad i statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för den 25 april 1947 förordats och vad riksdagen ovan anfört godkänna de föreliggande överenskommelserna, *dels ock till Förvärv av aktier i Bergslagernas med flera järnvägsaktiebolag* för budgetåret 1947/48 under statens affärsverksfonder, statens järnvägar, anvisat ett investeringsanslag av 80 315 000 kronor.

Stockholm den 11 juni 1947.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 310.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fortsatt disposition av vissa äldre reservationsanslag under fjärde huvudtiteln m. m.

(Statsutskottets utlåtande nr 154.)

T i l l K o n u n g e n.

Riksdagen får anmäla, att riksdagen i enlighet med Kungl. Maj:ts i propositionen nr 202, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 21 mars 1947, framställda förslag *dels* medgivit, att förefintliga medel å i berörda statsrådsprotokoll angivna för budgetåren 1940/41, 1941/42, 1942/43 och 1943/44 anvisade reservationsanslag må jämväl under budgetåret 1947/48 disponeras för de med anslagen avsedda ändamålen, *dels ock* bemyndigat Kungl. Maj:t att jämväl under budgetåret 1947/48 förfoga över det såsom kapitalinvestering i försvarets fastighetsfond, arméns delfond, för budgetåret 1943/44 anvisade investeringsanslaget IV. 6. Förlägningsbyggnad vid Väsby.

Stockholm den 17 juni 1947.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 311.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med anhållan om riksdagens yttrande angående vissa av Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens år 1916 vid dess tjugonionde sammanträde fattade beslut.

(Andra lagutskottets utlåtande nr 35.)

T i l l K o n u n g e n.

Genom en den 11 april 1947 dagteknad proposition, nr 240, har Eders Kungl. Maj:t under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden anhållit om riksdagens yttrande angående följande i nämnda

protokoll omförmälda, av Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens år 1946 vid dess tjugonionde sammanträde fattade beslut, nämligen

1) konvention (nr 77) angående läkarundersökning av barn och minderåriga för utrönande av deras lämplighet för industriellt arbete;

2) konvention (nr 78) angående läkarundersökning av barn och minderåriga för utrönande av deras lämplighet för icke-industriellt arbete;

3) rekommendation (nr 79) angående läkarundersökning av barn och minderåriga för utrönande av deras lämplighet för arbetsanställning;

4) konvention (nr 79) angående begränsning av nattarbete för barn och minderåriga i icke-industriell verksamhet; samt

5) rekommendation (nr 80) angående begränsning av barns och minderårigas nattarbete i icke-industriell verksamhet.

Riksdagen ansluter sig till vad föredragande statsrådet för egen del yttrat i propositionen. Det torde sålunda ankomma på Eders Kungl. Maj:t att under det pågående arbetet med en revision av arbetarskyddslagstiftningen taga under överbägande, huruvida och i vilken mån de i dessa konventioner och rekommendationer intagna bestämmelser, vilka avvika från gällande svensk rätt, kunna och böra införlivas med den svenska lagstiftningen i ämnet.

Som föredragande statsrådet framhållit föreligger för Sveriges del hinder att för närvarande ratificera ifrågavarande tre konventioner. För att ratifikation överhuvud skall bli möjlig, krävas ganska avsevärda jämkningar i den svenska lagstiftningen. Sådana ha av delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet ansetts i viss utsträckning icke i och för sig motiverade och i vissa fall t. o. m. ägnade att medföra bestämda olägenheter. Dessa hinder för svensk anslutning till konventionerna bottna icke i skiljaktigheter i den grundläggande uppfattningen om arbetarskyddslagstiftningens ändamål och utformning utan ha sin orsak i ett antal detaljbestämmelser, vilka endast med svårighet kunna inpassas i den svenska lagstiftningen. Även vid åtskilliga tidigare tillfällen, då fråga om ratificering av konventioner, som antagits av Internationella arbetsorganisationen, varit föremål för prövning, har riksdagen måst konstatera, att trots enighet om det väsentliga i konventionernas innehåll detaljstadganden i dessa rest hinder mot en anslutning från svensk sida.

Riksdagen, som anser det internationella samarbetet på detta område vara av den allra största betydelse och förtjänt av allt stöd, finner angeläget, att konventionerna för framtiden icke erhålla en så detaljrik avfattning som hittills varit brukligt. Om i dessa inskrevs endast de principiellt betydelsefulla stadgandena och större utrymme lämnades de olika länderna att allt efter rådande förhållanden utforma detaljbestämmelserna, skulle säkerligen en bättre uppslutning kring organisationens konventioner kunna åstadkommas.

Stockholm de 13 juni 1947.

Med undersåtlig vördnad.
